

Джозеф Ред'ярд Кіплінг

Межичасся

Поетичні твори

Упорядник

Володимир Чернишенко

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

ББК 84-5Англ
К42

Серія “Шедеври світової поезії” заснована 2004 року.

Передмова *Максима Стріхи*

Кіплінг Джозеф Ред'ярд

К42 Межичася: Поетичні твори/Упоряд. В. Чернишенко. —
Англ. мовою з паралельним українським перекладом.—
Тернопіль: Навчальна книга–Богдан, 2009.— 304 с. —
(Серія “Шедеври світової поезії”).

ISBN 978-966-10-0493-0

ББК 84-5Англ

Охороняється законом про авторське право.

*Жодна частина даного видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора перекладу чи видавця.*

ISBN 966-692-290-8 (серія)
ISBN 978-966-10-0493-0

© Чернишенко В., упорядкування,
примітки, 2009
© Стріха М., передмова, 2009
© Навчальна книга–Богдан, макет,
художнє оформлення, 2009

THE LOVERS' LITANY

Eyes of grey — a sodden quay,
 Driving rain and falling tears,
 As the steamer puts to sea
 In a parting storm of cheers.
 Sing, for Faith and Hope are high —
 None so true as you and I —
 Sing the Lovers' Litany:
 «*Love like ours can never die!*»

Eyes of black — a throbbing keel,
 Milky foam to left and right;
 Whispered converse near the wheel
 In the brilliant tropic night.
 Cross that rules the Southern Sky!
 Stars that sweep and turn and fly,
 Hear the Lovers' Litany:
 «*Love like ours can never die!*»

Eyes of brown — a dusty plain
 Split and parched with heat of June,
 Flying hoof and tightened rein,
 Hearts that beat the ancient tune.
 Side by side the horses fly,
 Frame we now the old reply
 Of the Lovers' Litany:
 «*Love like ours can never die!*»

Eyes of blue — the Simla Hills
 Silvered with the moonlight hoar;
 Pleading of the waltz that thrills,
 Dies and echoes round Benmore.
 «*Mabel,*» «*Officers,*» «*Good-bye,*»
 Glamour, wine, and witchery —
 On my soul's sincerity,
 «*Love like ours can never die!*»

МОЛИТВА ЗАКОХАНИХ

Сірі очі — мокрий пірс,
Злива в море сльози лє
І шепоче пінний вир,
Що кипить за кораблем.
 Що надія й віра нам? —
 Щонайвища з молитов:
 Все тече, усе мина,
 Незницима лиш любов.

Чорні очі — ночі мла,
Пінне море зусібіч.
У руках тремтить штурвал
І шепоче поруч ніч...
 Миготять з небес зірки,
 Дослухаючись немов,
 У старі, як світ, рядки:
 Незницима лиш любов.

Карі очі — пил степів,
Червню жар і сизий дим...
Ген там вітер полетів —
Дужі коні вслід за ним.
 І вистукує в серцях
 Древню пісню наша кров:
 Є початок у кінця —
 Незницима лиш любов.

Сині очі — Сильми схил
Сяйвом місяця проріс.
Лине вальс на вітрі крил
З гір до Бенмору і скрізь...
 «Мейбл», «прощайте», «офіцер»,
 Чар вина і гул розмов.
 Щирість — найстрогіший ценз:
 Незницима лиш любов.

Maidens of your charity,
Pity my most luckless state.
Four times Cupid's debtor I —
Bankrupt in quadruplicate.
 Yet, despite my evil case,
 And a maiden showed me grace,
 Four-and-forty times would I
 Sing the Lovers' Litany:
 «*Love like ours can never die!*»

Кожен раз, коли кохав,
Без жалю і каяття,
Відчайдушно й вперто грав
Із Любов'ю на життя.
Зарікався вже не раз,
Та в очах щоразу в'яз...
Заспіваю скоро знов
Щонайвищу з молитов —
Незницима лиш любов!

Переклав Володимир Чернишенко

DANNY DEEVER

«What are the bugles blowin' for?» said Files-on-Parade.

«To turn you out, to turn you out», the Colour-Sergeant said.

«What makes you look so white, so white?» said Files-on-Parade.

«I'm dreadin' what I've got to watch», the Colour-Sergeant said.

For they're hangin' Danny Deever, you can hear the Dead March play,
The regiment's in 'ollow square — they're hangin' him to-day;
They've taken of his buttons off an' cut his stripes away,
An' they're hangin' Danny Deever in the mornin'.

«What makes the rear-rank breathe so 'ard?» said Files-on-Parade.

«It's bitter cold, it's bitter cold», the Colour-Sergeant said.

«What makes that front-rank man fall down?» said Files-on-Parade.

«A touch o' sun, a touch o' sun», the Colour-Sergeant said.

They are hangin' Danny Deever, they are marchin' of 'im round,
They 'ave 'altd Danny Deever by 'is coffin on the ground;
An' 'e'll swing in 'arf a minute for a sneakin' shootin' hound —
O they're hangin' Danny Deever in the mornin'!

«'Is cot was right-'and cot to mine», said Files-on-Parade.

«'E's sleepin' out an' far to-night», the Colour-Sergeant said.

«I've drunk 'is beer a score o' times», said Files-on-Parade.

«'E's drinkin' bitter beer alone», the Colour-Sergeant said.

They are hangin' Danny Deever, you must mark 'im to 'is place,
For 'e shot a comrade sleepin' — you must look 'im in the face;
Nine 'undred of 'is county an' the regiment's disgrace,
While they're hangin' Danny Deever in the mornin'.

«What's that so black agin the sun?» said Files-on-Parade.

«It's Danny fightin' 'ard for life», the Colour-Sergeant said.

«What's that that whimpers over'ead?» said Files-on-Parade.

«It's Danny's soul that's passin' now», the Colour-Sergeant said.

For they're done with Danny Deever, you can 'ear the quickstep play,
The regiment's in column, an' they're marchin' us away;
Ho! the young recruits are shakin', an' they'll want their beer to-day,
After hangin' Danny Deever in the mornin'!

ДЕННІ ДІВЕР

- «Як голосно сурмлять ріжки!» — почулося з рядів.
«Ось-ось почнуть... Ось-ось почнуть...» — сержант прошепотів
«Ти побілів, як полотно», — почулося з рядів.
«Я знаю, як це вигляда», — сержант прошепотів.
Денні Дівера повісять — полк шикуються в каре,
Похоронний марш заграли, — на світанні він умре!
Зараз кат його нашивки і петлиці обдере.
Денні Дівера повісять вранці.
- «Чом заднім подих перейма?» — почулося з рядів.
«Мороз пройма... Мороз пройма...» — сержант прошепотів.
«Чом хтось попереду зомлів?» — почулося з рядів.
«Їх жар пече... їх жар пече...» — сержант прошепотів.
Денні Дівера повісять, не дадуть команди «Плі»;
Жде його міцна мотузка, стовп і яма у землі, —
Ось він став, — а за хвилину затанцює у петлі!
Денні Дівера повісять вранці.
- «Від мене він праворуч спав...» — почулося з рядів.
«Далеко він тепер засне», — сержант прошепотів.
«Мене він пивом пригощав...» — почулося з рядів.
«Гірку сьогодні п'є він сам», — сержант прошепотів.
Денні Дівера повісять, як на те він заробив:
Подивіться всі на нього — він товариша убив!
Полку честь заплямував він, земляків своїх зганьбив.
Денні Дівера повісять вранці.
- «Чом сонце потьмяніло враз?» — почулося з рядів.
«Не хоче Денні умирати...» — сержант прошепотів.
«Що захлинулося вгорі?» — почулося з рядів.
«Його душа у пекло йде», — сержант прошепотів.
З Денні зведено рахунки — припасовуй краще кладь:
Полк шикуються в колону, знов команда вирушать.
Ох, дали б раніше пива — новобранці ще дрижать.
Дівера повісили уранці.

MANDALAY

By the old Moulmein Pagoda, lookin' eastward to the sea,
 There's a Burma girl a-settin', and I know she thinks o' me;
 For the wind is in the palm-trees, and the temple-bells they say:
 «Come you back, you British soldier; come you back to Mandalay!»
 Come you back to Mandalay,
 Where the old Flotilla lay:
 Can't you 'ear their paddles chunkin' from Rangoon to Mandalay?
 On the road to Mandalay,
 Where the flyin'-fishes play,
 An' the dawn comes up like thunder outer China 'crost the Bay!

'Er petticoat was yaller an' 'er little cap was green,
 An' 'er name was Supi-yaw-lat — jes' the same as Theebaw's Queen,
 An' I seed her first a-smokin' of a whackin' white cheroot,
 An' a-wastin' Christian kisses on an 'eathen idol's foot:
 Bloomin' idol made o'mud —
 Wot they called the Great Gawd Budd —
 Plucky lot she cared for idols when I kissed 'er where she stud!
 On the road to Mandalay...

When the mist was on the rice-fields an' the sun was droppin' slow,
 She'd git 'er little banjo an' she'd sing «Kulla-lo-lo!»
 With 'er arm upon my shoulder an' 'er cheek agin my cheek
 We useter watch the steamers an' the hathis pilin' teak.
 Elephints a-pilin' teak
 In the sludgy, sjudgy creek,
 Where the silence 'ung that 'eavy you was 'arf afraid to speak!
 On the road to Mandalay...

But that's all shove be'ind me — long ago an' fur away,
 An' there ain't no 'busses runnin' from the Bank to Mandalay;
 An' I'm learnin' 'ere in London what the ten-year soldier tells:
 «If you've 'eard the East a-callin', you won't never 'eed naught else.»

МАНДАЛАЙ

На далекій на чужині понад морем храм стоїть,
Там спинилася дівчина — думи думає свої.
Пальми хилиться лапаті, площа дзвоном розцвіла.
Повернись, чужий солдате, в славне місто Мандалай.
 Повернись в Мандалай,
 Де Флотилія лягла.
 Чути гул від пароплавів, що пливають у Мандалай.
 На дорозі в Мандалай,
 Через Бірму та Китай,
 Принесіть, летючі риби, вість від мене в Мандалай!

Її платячко рожеве найзвичайніше із плать,
Мов місцеву королеву її звать Супі-йо-лат.
Як побачив її вперше, то одразу покохав —
Християнське своє серце до поганських ніг поклав.
 Шанувала різних будд,
 Я ж із нею — все забув,
 Та й вона теж забувала. Доки я із нею був.
 По дорозі в Мандалай...

От бува — тумани ляжуть, ніби сонця й не було,
Вона візьме свого банджо і співа «кула-ло-ло».
Обійме мене за плечі і злітає од землі —
Ми стрічались кожен вечір зустрічати кораблі.
 Кораблі вночі страшні,
 Велетенські й мовчазні,
 Що, бувало, аж заціпить або їй або мені.
 По дорозі в Мандалай...

Але зараз все минуло — хоч хотів, хоч не хотів,
Мене доля відштовхнула від далеких берегів;
Я тепер у себе вдома, відслуживши десять літ,
Але кажуть, всім відомо: краще сходу — тільки схід!

No! you won't 'eed nothin' else
But them spicy garlic smells,
An' the sunshine an' the palm-trees an' the tinkly temple-bells;
On the road to Mandalay...

I am sick o' wastin' leather on these gritty pavin'-stones,
An' the blasted Henglish drizzle wakes the fever in my bones;
Tho' I walks with fifty 'ousemaids outer Chelsea to the Strand,
An' they talks a lot o' lovin', but wot do they understand?
 Beefy face an' grubby 'and —
 Law! wot do they understand?
 I've a neater, sweeter maiden in a cleaner, greener land!
On the road to Mandalay...

Ship me somewheres east of Suez, where the best is like the worst,
Where there aren't no Ten Commandments an' a man can raise a thirst;
For the temple-bells are callin', an' it's there that I would be —
By the old Moulmein Pagoda, looking lazy at the sea;
 On the road to Mandalay,
 Where the old Flotilla lay,
 With our sick beneath the awnings when we went to Mandalay!
 On the road to Mandalay,
 Where the flyin'-fishes play,
 An' the dawn comes up like thunder outer China 'crosst the Bay!

Не забуду я ніяк
Пряних спецій гострий смак,
Не забуду аж до скону лемент дзвонів і собак,
По дорозі в Мандалай...

Я ходжу по людній площі й мить за миттю, день при дні
Наш скупий північний дощик промива кістки мені.
Покоївки досить гарні супроводжують мене,
Кожна кличе — мій коханий, але жодна не збагне!
Білі личка, наче сніг,
Тлусті руки геть брудні.
Я мав кращих і чистіших в зеленішій стороні.
По дорозі в Мандалай...

Заберіть мене з полону, в край, куди думки біжать,
Де ні права, ні законів над закон людських бажань.
Все минулося... Та й нині у думках і снах моїх
Білий храм, що на чужині понад морем сам стоїть...
На дорозі в Мандалай,
Де Флотилія лягла.
Чути гул від пароплавів, що пливуть у Мандалай.
На дорозі в Мандалай,
Через Бірму та Китай
Сходить зранку моє сонце на дорозі в Мандалай...

Переклав Володимир Чернишенко